vers VO OR vers

LEZING 3
61 MINUTEN

EZRA

7-8

Ezra’s voorbereiding als leraar, de steun van Arthahsasta en de reis naar Jeruzalem onder Gods bescherming.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/ezra/7-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Een nieuwe generatie en de noodzaak van hervorming	4 min	4
2	Ezra als priester en schriftgeleerde	5 min	5
3	Schriftkennis en een hart voor Gods wet	4 min	8
4	Ezra's roeping en steun van de koning	2 min	10
5	De goede hand van God	3 min	11
6	God bestuurt het hart van de koning	2 min	13
7	Ezra's reis en taak in Jeruzalem	2 min	15
8	Gods wet bestuderen en overdenken	3 min	16
9	Gods Woord kennen vraagt om gehoorzaamheid	2 min	18
10	Eerst zelf naleven, dan onderwijzen	3 min	19
11	De koningsbrief: terugkeer en tempelgaven	5 min	21
12	Steun uit de schatkist en belastingvrijstelling	2 min	24
13	Ezra krijgt gezag over onderwijs en rechtspraak	2 min	25
14	Heidense gaven verfraaien Gods huis	4 min	26

15	Uittocht en terugkeer als beeld van verlossing	2 min	29
16	De families die met Ezra terugkeren	4 min	30
17	Levieten en tempeldienaren voor de reis	3 min	32
18	Vasten en vertrouwen op Gods bescherming	4 min	34
19	De tempelschatten zorgvuldig toevertrouwd	2 min	36
20	Aankomst, overdracht en offers in Jeruzalem	2 min	38
	Om verder te lezen		40

1

Een nieuwe generatie en de noodzaak van hervorming

We zijn in de eerste twee bijeenkomsten door de eerste zes hoofdstukken van Ezra heen gekomen. We hebben twee bijeenkomsten gehad waarin we zes hoofdstukken hebben behandeld. We hebben nog maar vier hoofdstukken te gaan tot het einde van het boek. Op dit punt verandert de periode waarin we ons bevinden. Tussen hoofdstuk 6 en hoofdstuk 7 zit een tussenpoos van ongeveer 58 jaar. Dat betekent dat tegen de tijd dat we bij hoofdstuk 7 komen, alle personen die in de eerste zes hoofdstukken een belangrijke rol speelden waarschijnlijk dood zijn. We weten niet wanneer ze gestorven zijn. Maar omdat ze in het vorige gedeelte volwassen waren en er ongeveer zestig jaar verstreken zijn, zouden ze nu in de tachtig moeten zijn als ze nog leefden. Het was in die tijd niet vanzelfsprekend dat mensen zo oud werden.

We hebben op dit punt waarschijnlijk te maken met een geheel nieuwe bevolking in Jeruzalem, en met een nieuwe hoofdrolspeler, een nieuwe held van het verhaal: Ezra zelf. In het vorige gedeelte waren dat Zerubbabel en Jozua, de hogepriester. Zij waren degenen die van Kores toestemming hadden gekregen om de eerste groep ballingen terug te brengen naar Jeruzalem. Vervolgens zouden zij de tempel bouwen. En dat hebben ze gedaan. Ze kregen benodigdheden van de koning van Perzië, en ook van de Joden in ballingschap, die hun schatten meegaven op de terugreis. En ze bouwden de tempel.

Het vorige gedeelte eindigde in het jaar 516 voor Christus, toen de tempel voltooid werd. Nu zijn we 58 jaar verder en treedt er een andere man naar voren. Deze man lijkt sterk op de man die we nog niet bestudeerd hebben, maar hierna zullen bestuderen: Nehemia. Ezra en Nehemia waren allebei hervormers. Ze kwamen allebei om de aanbidding en de levenswijze te zuiveren van de mensen die naar Jeruzalem waren teruggekeerd en die compromissen sloten in hun levenswandel. Blijkbaar was

het onderwijs in de wet niet erg krachtig ter hand genomen. Er waren veel compromissen en tekortkomingen in het gedrag van die Joden die naar Jeruzalem waren teruggekeerd.

Misschien waren ze ontmoedigd omdat de tempel weliswaar herbouwd was, maar toch niet helemaal het meesterwerk was dat de tempel van Salomo was geweest. Ze waren er niet zo trots op als ze geweest zouden zijn als hij op de tempel van Salomo had geleken, maar het was toch iets. Ze waren begonnen God te aanbidden, maar op een futloze manier. Dat zien we bijvoorbeeld in de tijd van Maleachi. Maleachi was waarschijnlijk een tijdgenoot van Nehemia. We weten het niet zeker. Maar Nehemia en Ezra waren tijdgenoten, dus Maleachi kan ook een tijdgenoot van Ezra zijn geweest.

Maleachi is een profeet die sprak tot de ballingen die naar Jeruzalem waren teruggekeerd. Hij klaagde over hun futloze houding tegenover de aanbidding: dat ze niet de beste dieren brachten om te offeren. Ze brachten zelfs blinde en kreupele dieren, iets wat in de wet verboden was. Het is duidelijk dat ze God de afdankertjes uit hun kudden offerden. Ze verwaarloosden de tienden. Ze brachten hun tienden niet binnen om de Levieten en de priesters te onderhouden. Dat kwam voor een deel doordat de priesters, zo zei Maleachi, hadden nagelaten het volk in de wet te onderwijzen.

Maleachi klaagt er ook over dat de mensen van hun vrouw scheiden, blijkbaar om met andere vrouwen te trouwen. In de boeken Ezra en Nehemia zien we dat het scheiden van hun vrouw of het trouwen met heidense vrouwen, of allebei, problemen waren die Ezra en Nehemia moesten aanpakken. Veel van de dingen waar Maleachi over spreekt, waren dus waarschijnlijk problemen in de dagen van Ezra en Nehemia. Naar alle waarschijnlijkheid was Maleachi in ieder geval een tijdgenoot van Nehemia.

2

Ezra als priester en schriftgeleerde

We komen nu bij het verhaal in een veel latere periode dan de periode waarin hoofdstuk 6 eindigde. Er regeert een nieuwe koning. Darius regeerde over Perzië toen het vorige hoofdstuk eindigde. Maar nu is Darius niet meer aan de macht en regeert

Arthahsasta. Er staat:

> Na deze gebeurtenissen, tijdens het koningschap van Arthahsasta, de koning van Perzië, kwam Ezra, de zoon van Seraja, de zoon van Azarja, de zoon van Hilkia, de zoon van Sallum, de zoon van Zadok, de zoon van Ahitub, de zoon van Amarja, de zoon van Azarja, de zoon van Merajoth, de zoon van Zerahja, de zoon van Uzzi, de zoon van Bukki, de zoon van Abisua, de zoon van Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aäron, de hoofdpriester — deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig schriftgeleerde, bedreven in de wet van Mozes, die de HEERE, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE, zijn God, over hem was.
>
> EZRA 7:1-6

Wat we allereerst over Ezra te weten komen, is dat hij uit een heel zuivere priesterlijke lijn komt. Zijn afstamming wordt helemaal teruggevoerd tot de priester Aäron. Hij stamde via Eleazar van hem af. We zien dat hij ook afstamde van de priester Zadok, die de goede priester was in de dagen van David en Salomo. Hij stamt ook af van Hilkia, die priester was in de tijd van Josia. Die vond het boek Deuteronomium toen de tempel werd opgeknapt. De hogepriester Hilkia vond dit en gaf het boek aan Josia. Dat leidde tot de hervormingen die Josia in gang zette. Dat was Hilkia, die ook tot de voorouders van Ezra behoort.

Ook Seraja wordt genoemd. Wanneer er staat dat Ezra de zoon van Seraja was, is het waarschijnlijk niet juist om te denken dat hij zijn directe zoon was. Het betekent waarschijnlijk alleen dat hij een nakomeling van Seraja was, want Seraja leefde toen Jeruzalem viel. Hij heeft de val van Jeruzalem daadwerkelijk meegemaakt. Hij was toen de hogepriester. We zijn nu ruim honderd jaar verder, en daarom zal er niet slechts één generatie tussen deze twee mannen zitten. Maar we kunnen zien dat Ezra niet alleen uit een priesterlijk geslacht kwam, maar uit een zuiver priesterlijk geslacht.

Zeer waarschijnlijk zou hij de hogepriester zijn geweest. Hoewel, misschien ook niet, want ook al stamde hij van hogepriesters af, hij zou natuurlijk de eerstgeborene van zijn geslacht en van zijn eigen gezin moeten zijn, en dat was hij misschien niet. Hij gaat in elk geval niet naar Jeruzalem om daar de positie van hogepriester in te nemen. Er moet een hogepriester in Jeruzalem zijn, maar Ezra was dat niet. In plaats daarvan werd hij beschreven als een vaardig schriftgeleerde. Dat is een heel belangrijke uitdrukking: 'schriftgeleerde'. In de dagen van Jezus werden de schriftgeleerden en Farizeeën door Jezus aan de kaak gesteld. Er waren al schriftgeleerden vóór Ezra, vóór de Babylonische ballingschap. Er is bijvoorbeeld een man met de naam Sebna, die in Jesaja hoofdstuk 22, meen ik, een schriftgeleerde wordt genoemd. Sebna wordt een schriftgeleerde genoemd, maar een schriftgeleerde was in die dagen zoiets als een secretaris. Vóór de tijd van Ezra was een schriftgeleerde gewoon iemand die dingen opschreef. Maar Ezra begon een orde van schriftgeleerden van een ander soort. Ze schreven niet alleen dingen op. Ze schreven de wet over. Ze waren ervoor verantwoordelijk dat de wet niet verloren ging.

Die was op vergankelijke materialen geschreven, en na verloop van tijd vallen die uit elkaar. Als je al twintig jaar een Bijbel hebt die je veel hebt gebruikt, dan weet je heel goed dat de kaft loslaat en dat er bladzijden uit vallen en dat soort dingen. Wanneer je de Bijbel heel veel gebruikt, of welk boek dan ook heel veel gebruikt, valt die inderdaad uit elkaar. Hij gaat achteruit. Dat is zo ondanks het feit dat wij heel geavanceerd papier en heel geavanceerde lijm en dat soort dingen hebben, die zij niet hadden. In die dagen gebruikten ze perkament en papyrus. Die materialen zijn heel vergankelijk, veel vergankelijker dan het papier dat je tegenwoordig per pak koopt. Het is duidelijk dat het gebruik van de boekrollen er na verloop van tijd toe zou leiden dat er scheuren en breuken en gaten in kwamen, mottengaten. Misschien werden ze nat als ze met water in aanraking kwamen, en dan zou de inkt uitlopen. Ze moesten ze dus voortdurend opnieuw overschrijven, zodat ze de wet niet kwijtraakten. Die moest worden overgeleverd.

3

Schriftkennis en een hart voor Gods wet

De schriftgeleerden in Ezra's dagen namen die taak op zich, en zij waren de geleerden die de wet bestudeerden. Als je de wet voortdurend opschrijft, ben je natuurlijk ook voortdurend in gedachten bezig met wat erin staat. Een van de beste manieren om de Schrift uit je hoofd te leren, is trouwens om die uit het hoofd op te schrijven. Sommige mensen die ik ken, die het hele Nieuwe Testament en aanzienlijke gedeelten van het Oude Testament uit hun hoofd hebben geleerd, hebben gezegd dat ze dat deden door eerst een gedeelte een paar keer hardop te lezen. Daarna probeerden ze het op te zeggen zonder te kijken. Zodra ze dat konden, schreven ze het op. Door het op te schrijven, zeggen ze, zet het zich echt vast in je geheugen. Je kunt je dus voorstellen hoe buitengewoon vertrouwd deze schriftgeleerden met de Schrift zouden raken, doordat ze die voortdurend opschreven, overschreven.

Ezra werd beschouwd als de eerste, in elk geval de eerste die we kennen, van dit nieuwe soort schriftgeleerden die deskundigen in de Schriften werden. Dus in plaats van alleen een secretaris te zijn die aantekeningen voor de koning maakte, zoals schriftgeleerden vroeger waren, ging de term 'schriftgeleerde' verwijzen naar een deskundige in de wet van Mozes. In Jezus' dagen werden ze zelfs wetgeleerden genoemd, omdat zij de deskundigen in de wet waren. Velen van hen behoorden in Jezus' dagen tot de richting van de Farizeeën. Sommigen niet. Sommigen behoorden tot de richting van de Sadduceeën, maar de meesten waren Farizeeën.

In Jezus' dagen had hun deskundigheid in de wet hen natuurlijk niet zuiver gehouden, want bij het toepassen van de wet waren ze op het uiterlijke gericht geraakt. Zoals Jezus hun in Mattheüs 23:23 voorhield:

> Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten.
>
> MATTHEÜS 23:23

In plaats daarvan hielden ze zich aan de kleine bijzonderheden van de rituelen, enzovoort. Dus zelfs als je verstandelijk een deskundige in het Woord van God bent, betekent dat nog niet dat je een goed mens bent. Het betekent niet dat je zelfs maar begrijpt wat belangrijk is in het Woord van God. Het is mogelijk om de hele Bijbel uit je hoofd te leren en niet te weten welke dingen voor God het belangrijkst zijn. Want een mens moet ook God kennen, niet alleen het Woord van God kennen.

Maar deze man behoorde duidelijk tot het beste soort schriftgeleerden. Er wordt zeer lovend over hem gesproken. Hoewel sommige volgende gedeelten door Ezra zelf in de eerste persoon zijn geschreven, geldt dat niet voor dit hoofdstuk of voor hoofdstuk 10. Hoofdstuk 8 en 9 zijn in de eerste persoon geschreven, en het lijken Ezra's eigen memoires te zijn. Dit hoofdstuk en het laatste hoofdstuk lijken door een andere stem over hem verteld te worden.

Hij was een priester van de zuiverste afstamming, maar hij was ook een man die door zijn beroep een deskundige in de wet was geworden. We hebben het niet over het soort rechtsgeleerden dat we tegenwoordig hebben, advocaten die—

het woord advocaat is in onze tijd bijna synoniem met louche, maar we hebben het hier over iemand die een deskundige was op het gebied van de wet van God en hart had voor de wet van God, zoals we zullen zien. Deze man nam zijn verantwoordelijkheid op zich om naar Jeruzalem te gaan en te proberen onder de mensen daar weer een meer Bijbelse manier van leven tot stand te brengen.

4

Ezra's roeping en steun van de koning

Nehemia deed iets soortgelijks, al ging hij erheen om muren te bouwen. Uiteindelijk ging hij er ook heen om hervormingen door te voeren. Zowel Ezra als Nehemia waren hervormers. Een verschil is dat we in het boek van Nehemia veel informatie over hem krijgen. We weten hoe hij, terwijl hij in Perzië was, bezorgd raakte over de mensen in Jeruzalem. We weten hoe hij van koning Arthahsasta de opdracht kreeg om naar hen toe te gaan en hun hulp te bieden.

Die dingen weten we niet over Ezra. We weten niet waardoor Ezra belangstelling kreeg voor het maken van de reis van Perzië naar Jeruzalem. Het kan heel goed iets zijn geweest dat sterk leek op wat Nehemia ertoe aanzette. Wat Nehemia ertoe aanzette, was dat iemand uit de kring van de ballingen naar Perzië was teruggekomen. Hij kwam vertellen dat het niet zo goed ging met de nieuwe nederzetting in Jeruzalem. Nehemia had daar verdriet over en besloot dat hij, als God het toestond, terug zou gaan om hen te helpen. Misschien had Ezra ook zo'n bericht ontvangen, maar daar weten we niets van. We hebben er geen informatie over. Hij verschijnt eenvoudigweg op het toneel als iemand die toestemming van de koning heeft om terug te gaan.

We weten ook niet hoe hij de koning ertoe heeft overgehaald hem die toestemming te geven. Het enige wat ons wordt verteld, staat aan het eind van vers 6. Daar staat dat de koning — dit is Arthahsasta, de koning van de Perzen —

> deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig schriftgeleerde, bedreven in de wet van Mozes, die de HEERE, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE, zijn God, over hem was.
>
> EZRA 7:6

Dat betekent dat hij kennelijk naar Arthahsasta was gegaan en een verzoek had gedaan. Als we zien wat Arthahsasta hem schonk, mogen we waarschijnlijk wel aannemen dat dit de dingen zijn waarom hij daadwerkelijk had gevraagd. Maar hij

vroeg heel veel, want de hoeveelheid steun die Arthahsasta hem gaf, was enorm. De rijkdom en alle spullen die hij hem meegaf, getuigden van zoveel gunst dat hier staat:

Dat kwam door de goede hand van God.

5

De goede hand van God

De hand van God is een beeldspraak voor de voorzienigheid van God, voor Gods ingrijpen, voor Gods zegen. In dit gedeelte van het boek Ezra komen we die uitdrukking, of een soortgelijke uitdrukking, meer dan een half dozijn keer tegen. Bijvoorbeeld hier, in vers 6, staat:

De koning gaf hem alles waar hij om vroeg, omdat de hand van de Heer, zijn God, op hem rustte.

Verderop, in vers 9, staat dat hij zijn reis met succes volbracht. Er staat:

> Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van zijn tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was.
>
> EZRA 7:9

Verderop in dit hoofdstuk, in vers 28, staat:

> Hij heeft mij goedertierenheid bewezen bij de koning, zijn raadgevers en alle machtige vorsten van de koning. Ik vatte moed omdat de hand van de HEERE, mijn God, over mij was en ik riep uit Israël familiehoofden bijeen om met mij mee te trekken.
>
> EZRA 7:28

Dan staat er in hoofdstuk 8, vers 18:

> En zij brachten ons, omdat de goede hand van onze God over ons was, een verstandig man, uit de nakomelingen van Machli, de zoon van Levi, de zoon van Israël, namelijk Serebja, met zijn zonen en zijn broers: achttien man;
>
> EZRA 8:18

Dus door de voorzienigheid van God.

In 8:22 staat:

> want ik schaamde mij ervoor om van de koning een leger en ruiters te vragen om ons te helpen tegen de vijand onderweg. We hadden immers tegen de koning gezegd: De hand van onze God is ten goede over al wie Hem zoeken, maar Zijn kracht en Zijn toorn is over al wie Hem verlaten.
>
> EZRA 8:22

De hand van God staat dus opnieuw voor Gods bescherming, Gods zegen.

In hoofdstuk 8, vers 31, staat:

> Vervolgens braken wij op van de rivier Ahava op de twaalfde van de eerste maand om naar Jeruzalem te gaan, en de hand van onze God was over ons en Hij redde ons uit de hand van de vijand en van de struikrover op de weg.
>
> EZRA 8:31

Dezelfde uitdrukking wordt één keer in Nehemia gebruikt, in hoofdstuk 2. In vers 8 zei Nehemia:

> en een brief voor Asaf, de bewaker van het kroondomein dat de koning heeft, dat hij mij hout geeft om een zoldering te maken voor de poorten van de burcht die bij het huis van God hoort, voor de stadsmuur en voor het huis waar ik naartoe zal gaan. En de koning gaf ze mij, omdat de goede hand van mijn God over mij was.
>
> NEHEMIA 2:8

Ezra en Nehemia vormden natuurlijk oorspronkelijk één boek in de Hebreeuwse Bijbel. Ze zijn later kunstmatig opgesplitst. We hebben in deze boeken dus ongeveer zeven keer zo'n verwijzing naar de hand van God die op hen was. De sterke nadruk ligt dus op Gods soevereine ingrijpen.

6

God bestuurt het hart van de koning

Je kunt gemakkelijk zien dat dit zo is wanneer je verderop in ditzelfde hoofdstuk, hoofdstuk 7, de brief leest die Arthahsasta aan Ezra meegaf. Daarin gaf hij hem toestemming om bijna alles te doen wat hij wilde, met bijna elk bedrag dat hij uit de schatkist van de koning wilde meenemen. Er was een grens, maar het was een heel, heel hoge grens. De gunst die Ezra bij de koning genoot, is nauwelijks door iets anders te verklaren dan alleen door God.

In Spreuken 21:1 staat:

> Het hart van een koning is in de hand van de HEERE als waterbeken, Hij neigt het tot alles wat Hem behaagt.
>
> SPREUKEN 21:1

Dit is ongetwijfeld een voorbeeld van hoe God het hart van de koning zo keert dat hij Ezra zeer gunstig gezind is, onverklaarbaar gunstig gezind, zodat hij de gemeenschap van de Joden in Jeruzalem kan gaan versterken. Waarom zou de koning van Perzië daar ook maar enige belangstelling voor hebben? In de gedachten van de koning zou daar één reden voor zijn, hoewel we uit Ezra weten dat het werkelijk Gods soevereiniteit was die ervoor zorgde dat hij hem gunstig gezind was. Maar de koning kan bepaalde overwegingen hebben gehad die God gebruikte om hem deze keuze te laten maken. In die tijd werd het Assyrische rijk bedreigd door opstanden in Egypte. En het zou voor de koning in Perzië voordelig zijn om tussen hemzelf en Egypte een bufferstaat te hebben die hem gunstig gezind was, die bij hem in het krijt stond. Er was dus enig politiek voordeel voor de koning van Perzië als Juda een sterke buffer vormde tussen Egypte en de rest van het rijk, en als Juda ook heel dankbaar was tegenover de koning van Perzië en hem heel trouw was. Dit kan dus iets te maken hebben met wat Artaxerxes ertoe bewoog te handelen zoals hij deed.

Iets anders wat in zijn gebeden of in zijn brief naar voren komt, is dat de Joden voor hem moesten bidden. Misschien hoopte hij op de hulp van alle goden van de volken die hij veroverde, met inbegrip van de God van Israël, om zijn koninkrijk te zegenen. Deze dingen lijken Artaxerxes dus te motiveren.

> deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig schriftgeleerde, bedreven in de wet van Mozes, die de HEERE, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE, zijn God, over hem was.
>
> EZRA 7:6

7

Ezra's reis en taak in Jeruzalem

Vers 7:

> Ook sommigen van de Israëlieten en van de priesters, de Levieten, de zangers, de poortwachters en de tempeldienaren trokken in het zevende jaar van koning Arthahsasta op naar Jeruzalem.
>
> EZRA 7:7

Dit is 458 voor Christus, geloof ik.

> Ezra kwam in Jeruzalem in de vijfde maand, dat was het zevende jaar van de koning.
>
> EZRA 7:8

Ze deden er dus vier maanden over. Van de eerste dag van de eerste maand tot de eerste dag van de vijfde maand is vier maanden. Ze legden te voet 900 mijl af. Zelfs voor die afstand is vier maanden een lange reistijd. Maar waarschijnlijk gingen ze langzaam omdat ze oude mensen bij zich hadden, en misschien kinderen, en vrouwen, en niet in hoog tempo konden reizen. Ze kwamen dus veilig aan.

Er staat:

> Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van zijn tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was. Ezra had namelijk zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen.
>
> EZRA 7:9-10

Dit vers geeft een geweldige samenvatting van de levensarbeid van deze man. Er worden niet erg veel bijzonderheden over Ezra's levensarbeid gegeven. Hij was van grote betekenis, en hij is nog steeds in de bediening wanneer je bij Nehemia hoofdstuk 8 komt, enkele jaren na de periode die we nu bekijken. Hij heeft een lange bediening in Jeruzalem gehad. Samen met Nehemia gaf hij geestelijke leiding, voerde hij hervormingen door en zuiverde hij de gemeenschap, zodat God hen niet zou hoeven te oordelen. Maar er wordt heel weinig specifiek over zijn activiteiten gezegd.

De enige daadwerkelijke hervorming die bijvoorbeeld in dit boek wordt beschreven, in de hoofdstukken 9 en 10, is dat hij mensen die getrouwd waren met vrouwen met wie ze niet hadden mogen trouwen, ertoe bracht hen weg te sturen. Het ontbinden van ongeoorloofde huwelijken was dus de enige hervormingsdaad van hem die hier wordt beschreven. Hoewel je hem in Nehemia hoofdstuk 8 ook ziet als degene die de wet aan het volk voorleest en het volk in de wet onderwijst tijdens de viering van het Loofhuttenfeest. Maar nogmaals, er zijn niet veel bijzonderheden over zijn hervormingen, die zich over vele tientallen jaren uitstrekten. En hij moet heel wat hervormingen hebben doorgevoerd.

8

Gods wet bestuderen en overdenken

Toch vat dit ene vers zo ongeveer zijn hele levensarbeid samen, en het is een goede samenvatting. Het is naar mijn mening werkelijk een volledige beschrijving van wat iemand tot een goede geestelijke leider maakt, wat iemand tot een goede Bijbelse leider en Bijbelleraar maakt. Er staat dat Ezra zijn hart erop had gericht drie dingen te doen:

‘Om de wet van de Heer te bestuderen.’ Dat betekent die te bestuderen, die te beheersen. Hij was er een deskundige in geworden, zoals we zien. En vervolgens:

‘Om die na te leven.’ En vervolgens:

‘Om in Israël de regels en voorschriften te onderwijzen.’ Dit zijn dus de dingen die iemand in de juiste volgorde moet doen om een geestelijke leider te zijn. Hij moet allereerst acht slaan op het Woord van God. Wij hebben nu de Bijbel. In sommige vroege perioden van de oudtestamentische tijd was de hoeveelheid geschreven

Schriften die beschikbaar was beperkt. In de tijd van Christus hadden ze alleen de oudtestamentische Schriften, en wij hebben nu de oudtestamentische en nieuwtestamentische Schriften. Maar zelfs voordat de volledige Schriften er waren, kwam het Woord van de Heere door profeten en andere mensen. Ze hadden niet alleen de geschreven Schriften. Ze hadden de profetische woorden.

In dit geval namen schriftgeleerden zoals Ezra bijna de plaats van de profeten in. Er waren profeten, maar de schriftgeleerde gaf, zo lijkt het, meer dagelijkse leiding aan de gemeenschap na de ballingschap. Die dagelijkse leiding bestond uit de toepassing van de wet, de wet die Mozes van God had ontvangen en aan Israël had gegeven.

Ezra had de wet gezocht en bestudeerd. Dat had hij gedaan omdat hij zijn hart daarop had gericht. Hij had zijn hart daarop voorbereid. Dat is een keuze die iemand maakt. Je kiest er wel of niet voor om het Woord van God centraal te stellen in je leven, in je aandacht, in je studie en in je overdenking. In de Psalmen worden we natuurlijk aangespoord om:

> maar die zijn vreugde vindt in de wet van de HEERE en Zijn wet dag en nacht overdenkt.
>
> PSALMEN 1:2

En dat had hij blijkbaar ook gedaan. De wet van de HEERE zoeken, de wet van de HEERE grondig leren kennen, is niet alleen een kwestie van studie, maar ook van overdenking. Door studie raak je eenvoudigweg vertrouwd met wat er staat. Bij overdenking denk je bewust na over de wet, of het Woord van God, en de toepassing daarvan op je leven. God laat je de toepassing zien terwijl je er dag en nacht over nadenkt. Dat hoort allemaal bij het zoeken van de wet van de HEERE. En ik weet zeker dat Ezra dat veel had gedaan.

9

Gods Woord kennen vraagt om gehoorzaamheid

Maar hij wilde die ook doen. Dat is heel belangrijk. Dit ‘die doen’ staat tussen het zoeken en het onderwijzen ervan in. En de wet van de HEERE zoeken zonder van plan te zijn die te doen, is tijdverspilling. Jakobus zei:

> En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf.
>
> JAKOBUS 1:22

Als je de Bijbel bestudeert maar niet van plan bent die te gehoorzamen, of misschien maar half van plan bent die te gehoorzamen en het nooit uitvoert, dan word je in feite des te meer veroordeeld omdat je meer wist van wat God vraagt, maar daar niet naar hebt gehandeld.

> Wie echter zijn wil niet gekend heeft en dingen gedaan heeft die slagen verdienen, zal met weinig slagen geslagen worden. En van ieder aan wie veel gegeven is, zal veel teruggevraagd worden en van hem aan wie men veel toevertrouwd heeft, zal men des te meer eisen.
>
> LUKAS 12:48

En God verwacht van ons dat we doen wat Hij heeft gezegd.

Jezus gaf Zijn discipelen die aanwijzingen in de bovenzaal en zei:

> Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze doet.
>
> JOHANNES 13:17

En ze doen is wat nodig is. Jezus zei:

> Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?
>
> LUKAS 6:46

Het gaat er dus niet alleen om te horen en te lezen en te weten en te begrijpen wat de Bijbel zegt. Het gaat erom dat je ook vastbesloten bent die te gehoorzamen. Het doen is het noodzakelijke onderdeel dat het bestuderen ervan waardevol maakt.

10

Eerst zelf naleven, dan onderwijzen

Maar het doen is ook de voorwaarde voor het derde, en dat is het onderwijzen ervan. Kijk, het Woord van God doen is de noodzakelijke schakel tussen studie en onderwijs. Je zou de Bijbel niet moeten bestuderen als je die niet gaat gehoorzamen. En je zou die niet moeten onderwijzen als je die niet gehoorzaamt. Gehoorzamen is waar het werkelijk allemaal om draait. Gehoorzaamheid aan het Woord van God is de reden om te studeren, en het is de vereiste om te onderwijzen.

> Ezra had namelijk zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen.
>
> EZRA 7:10

En iemand zou het Woord van God niet moeten onderwijzen tenzij die er zijn levensdoel van heeft gemaakt om het te gehoorzamen. Niemand gehoorzaamt het volmaakt, en je kunt dus niet werkelijk wachten tot je zondeloos bent voordat je het Woord van God onderwijst. Je kunt niet wachten tot je alles op orde hebt en nooit fouten maakt en je leven onberispelijk is voordat je gaat onderwijzen. Anders zouden we nooit leraren hebben. Maar degene die onderwijst, moet vastbesloten zijn dat het voor hem of haar nog belangrijker is om zelf te leven naar wat hij of zij gaat zeggen.

Persoonlijk denk ik dat er veel meer leraren en voorgangers enzovoort zijn die je kunnen vertellen wat de Bijbel zegt, dan dat er zijn die je kunnen laten zien hoe het eruitziet om die te gehoorzamen. En ik denk dat het voorbeeld in iemands leven misschien nog meer invloed heeft. Of misschien is dat juist wat de woorden van het onderwijs hun invloed geeft. Als je iemand iets hoort onderwijzen en een bepaalde maatstaf hoort hanteren, maar die persoon zich er niet om bekommert die zelf na te leven, dan moet je je natuurlijk afvragen of die het zelf wel gelooft. En als mensen niet overtuigd lijken te zijn van de dingen die ze zeggen, omdat die geen richtlijn vormen voor hun eigen leven en hun eigen gedrag, dan is hun onderwijs in wezen leeg, lijkt mij.

En hier zien we Ezra, die al zijn prioriteiten op orde heeft. Hij wil de wet van de HEERE zoeken, en zodra hij die leert kennen, wil hij die doen. En wanneer hij die doet, wil hij anderen leren hoe ze die moeten doen. Hij wil anderen niet leren hoe ze die moeten doen voordat hij die zelf doet. Hij wil die eerst zelf doen, zodat hij het kan voorleven en onderwijzen. Je onderwijst zowel door je voorbeeld als door je woorden. Op deze drie dingen had hij zijn hart dus gericht.

En dit wordt gegeven als de verklaring waarom de goede hand van God op hem was. Zo staat het er:

> Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van zijn tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was.
>
> EZRA 7:9

Vers 10 vervolgt: ‘Ezra had namelijk zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken’, enzovoort. ‘Namelijk’ betekent hier ‘omdat’.

God zegende dus de reis van deze man, zegende de bediening van deze man, omdat hij zich hiertoe had verbonden.

11

De koningsbrief: terugkeer en tempelgaven

Nu is het merkwaardig, want wat we in vers 1 tot en met 10 hebben gelezen, is een samenvatting van zijn reis van Perzië naar Jeruzalem. De reis wordt hier in maar één of twee verzen behandeld. En er wordt ons verteld dat er enkele Israëlieten, priesters, Levieten, zangers, poortwachters enzovoort met hem meegingen. En er wordt verteld over hun vertrek uit Perzië op de eerste dag van de eerste maand en hun aankomst in Jeruzalem op de eerste dag van de vijfde maand. Maar tot hoofdstuk 8 wordt die reis overgeslagen zonder dat er bijzonderheden worden gegeven. Dit is alleen een samenvattende mededeling. In hoofdstuk 8 gaan we terug en wordt er over die reis verteld. In de eerste tien verzen van dit hoofdstuk hebben we dus alleen kennisgemaakt met het feit dat die reis plaatsvond. Vervolgens gaan we in hoofdstuk 8 lezen over de daadwerkelijke reis die ze in die vier maanden hebben gemaakt.

Tussen dit gedeelte en dat in hoofdstuk 8 staat deze brief die Artaxerxes aan Ezra meegaf. In vers 6 wordt ons verteld dat de koning al zijn verzoeken inwilligde. Wat hem werd toegestaan, wordt hier in deze brief opgesomd, en dat moet dus weergeven waar Ezra om had gevraagd. Hoe hij een audiëntie bij de koning van Perzië kreeg om zulke gedurfde verzoeken voor te leggen, en hoe de koning ertoe werd overgehaald dit te doen, daarover krijgen we geen bijzonderheden. Alleen de mededeling dat de goede hand van God over hem was. Dat is werkelijk de enige verklaring die je kunt bedenken voor zo veel vrijheid van handelen als de koning van Perzië aan Ezra gaf.

In vers 11 staat:

> Dit is het afschrift van de brief die koning Arthahsasta had meegegeven aan Ezra, de priester, de schriftgeleerde, een schriftgeleerde bedreven in de woorden van de geboden van de HEERE, en van Zijn verordeningen voor Israël.
>
> EZRA 7:11

Zo luidt de brief. Hij is eigenlijk aan Ezra gericht. Niet zozeer om Ezra in te lichten, maar misschien gewoon zodat Ezra deze brief kon laten zien op de plaatsen waar hij gebruik moest maken van wat hem werd toegestaan. Hij kon laten zien dat de brief aan hem gericht was en dat hem was gezegd dat hij deze dingen mocht doen.

> Arthahsasta, koning der koningen, aan de priester Ezra, de schriftgeleerde, bedreven in de wet van de God van de hemel, volkomen vrede, en op dit tijdstip. Door mij wordt bevel gegeven dat iedereen in mijn koninkrijk van het volk Israël, ook priesters en Levieten, die vrijwillig naar Jeruzalem wenst te gaan, met u mee mag gaan. Aangezien u vanwege de koning en zijn zeven raadsheren bent gezonden om onderzoek te doen in Judea en in Jeruzalem naar de wet van uw God, waarover u beschikt,
>
> EZRA 7:12-14

Deelname aan de reis is vrijwillig. Geen van de Joden hoefde het Perzische rijk te verlaten. Ze konden daar blijven. Maar als iemand wilde gaan, gaf hij hun met deze brief toestemming om vrijwillig met hem mee te gaan. Hij noemt de toestemming van de koning en zijn zeven raadslieden. Uit niet-Bijbelse bronnen is bekend dat de koningen van Perzië zeven raadslieden in dienst hadden, net zoals onze president tien

kabinetsleden heeft en ontelbaar veel tsaren. De Perzische koningen hadden zeven raadslieden, die ook in Daniël worden genoemd. De bijzonderheden hier kloppen dus met de geschiedenis.

> en om het zilver en goud daarheen te brengen dat de koning en zijn raadsheren vrijwillig gegeven hebben aan de God van Israël, Wiens woning in Jeruzalem is, en ook al het zilver en goud te brengen dat u kunt vinden in het hele gewest van Babel, mét de vrijwillige gaven van het volk en de priesters, die vrijwillig geven voor het huis van hun God in Jeruzalem — daarom moet u voor dat geld zorgvuldig runderen, rammen en lammeren kopen met hun graanoffers en drankoffers, en die offeren op het altaar van het huis van uw God in Jeruzalem. U mag met het overige zilver en goud doen wat u en uw broeders goeddunkt te doen, overeenkomstig de wil van uw God. En de voorwerpen die u gegeven zijn voor de dienst van het huis van uw God, lever die af voor de God van Jeruzalem.
>
> EZRA 7:15-19

Blijkbaar waren sommige voorwerpen uit de tempel in de dagen van Kores niet teruggebracht naar Jeruzalem. Toen Kores het decreet had uitgevaardigd dat vijftigduizend ballingen naar Jeruzalem mochten terugkeren, had hij ook de voorwerpen uit de Joodse tempel die Nebukadnezar had meegenomen, uit de tempel van de Babylonische god laten halen. Zerubbabel en Jozua mochten die terugbrengen. Maar ze moeten er nog meer hebben gevonden die niet waren meegenomen. Dus gaf hij die aan Ezra om ze mee terug te nemen.

Hij zegt in vers 20:

12

Steun uit de schatkist en belastingvrijstelling

> Het overige dat nodig is voor het huis van uw God, dat te uwen laste zou komen om te betalen, kunt u betalen uit het schathuis van de koning. Door mij, mij koning Arthahsasta, wordt bevel gegeven aan alle schatbewaarders aan de overzijde van de Eufraat, dat alles zorgvuldig gedaan moet worden wat de priester Ezra, de schriftgeleerde, bedreven in de wet van de God van de hemel, van u vraagt,
>
> EZRA 7:20-21

Dat zou natuurlijk alles zijn aan de kant van de Eufraat waar Israël ligt, en dat is een groot gebied.

> tot honderd talent zilver, tot honderd kor tarwe, tot honderd bat wijn, tot honderd bat olie; voor zout is er geen voorschrift nodig.
>
> EZRA 7:22

Dan deze maten: een talent is vijfenzeventig pond. Dat is dus heel veel zilver en goud. Een kor was zes bushel. Hij kon dus aan elk van de schatbewaarders aan de andere kant van de Eufraat om zeshonderd bushel tarwe vragen, en om maximaal honderd bath wijn. Een bath is zes gallon. Ze konden dus om zeshonderd gallon wijn vragen. Ze konden duidelijk ruimschoots van alles worden voorzien. En geen grens aan het zout. Zoveel zout als ze maar wilden. En zout was in die tijd duur. Het was niet gemakkelijk

om aan zout te komen. Wij hebben modernere, geavanceerde manieren om zout te zuiveren en uit de grond en uit de zee te winnen, maar die hadden ze destijds niet. Het was heel duur. Zout was heel kostbaar.

> Al wat voortvloeit uit het bevel van de God van de hemel, moet nauwgezet gedaan worden voor het huis van de God van de hemel, opdat er geen grote toorn zal zijn over het koninkrijk van de koning en zijn zonen. Wij geven u ook te kennen met betrekking tot alle priesters en Levieten, zangers, poortwachters, tempeldienaren en dienaren van het huis van deze God, dat het niet toegestaan is hun belasting, heffingen of tol op te leggen.
>
> EZRA 7:23-24

Dus de belastingvrijstelling voor de kerk gaat blijkbaar al zo ver terug.

13

Ezra krijgt gezag over onderwijs en rechtspraak

> En u, Ezra, overeenkomstig de wijsheid van uw God, die u gegeven is, stel rechters en gerechtsdienaren aan, die over het hele volk aan de overzijde van de Eufraat recht moeten spreken, over allen die de wetten van uw God kennen. En aan wie ze niet kent, moet u ze bekendmaken.
>
> EZRA 7:25

Ezra zou de bevoegdheid krijgen om bestuurders over die gebieden aan te stellen, die iedereen de wet van God zouden onderwijzen. Niet alleen de Joden, maar iedereen die ten zuiden en ten westen van de Eufraat woonde. En de meeste van die mensen zouden heidenen zijn. Maar Arthahsasta is zo onder de indruk van Ezra dat hij hem de

volledige bevoegdheid heeft gegeven om de hele geestelijke en politieke structuur van dat gebied opnieuw in te richten, van die provincie waarover de Perzen regeerden. En aangezien we maar een klein deel op schrift hebben van wat Ezra deed, moeten we aannemen dat het niet opgeschreven deel waarschijnlijk te maken had met het daadwerkelijk rondreizen in die gebieden, het aanstellen van bestuurders en het erop toezien dat de wet van God daar werd onderwezen.

> En al wie de wet van uw God en de wet van de koning niet houdt, laat aan hem zorgvuldig recht worden gedaan, of ter dood, of ter verbanning, of tot verbeurdverklaring van zijn bezit, of tot gevangenschap.
>
> EZRA 7:26

Met andere woorden: wat je wet ook vereist, wat de straffen voor overtreding ook zijn, ik geef je de bevoegdheid om ze allemaal toe te passen, tot en met de doodstraf. Hierin gaven de Perzen de Joden meer ruimte om hun godsdienst uit te oefenen dan de Romeinen later deden. De Romeinen stonden het Sanhedrin toe om het eigen volk te besturen en om in minder ernstige rechtszaken recht te spreken en straffen op te leggen. Maar onder de Romeinen mochten de Joden geen mensen terechtstellen. De doodstraf moest door de Romeinse gezagsdragers worden goedgekeurd. En ze hadden niet de vrije hand die Ezra hier kreeg. Ezra kon met toestemming van de koning elke straf opleggen die de wet vereiste.

14

Heidense gaven verfraaien Gods huis

Die brief kent Ezra duidelijk bijzonder veel toe. En daarom zegt hij in vers 27:

> Geloofd zij de HEERE, de God van onze vaderen, Die het zo in het hart van de koning heeft gegeven om het huis van de HEERE dat in Jeruzalem staat, aanzien te geven.
>
> EZRA 7:27

In de eerste tien verzen is ons verteld over de aankomst van Ezra en zijn gezelschap in Jeruzalem. Maar nu hij teruggegaan is om ons te vertellen over deze brief die hem toestemming gaf voor zijn reis, is hij natuurlijk teruggegaan naar het allereerste begin van de hele geschiedenis. Hij heeft de brief in handen en vertelt ons dus hoe hij de voornaamste mannen van Israël bijeenbracht om met hem mee te gaan. En in hoofdstuk 8 worden ons meer bijzonderheden over die reis verteld. We gaan terug in de tijd om te zien hoe die reis verliep, waarvan het einde en de voltooiing al zijn beschreven in de eerste tien verzen van hoofdstuk 7.

Ik wil erop wijzen dat Ezra in vers 27 zegt dat God het de koning in het hart heeft gegeven om zoiets te doen:

'Om het huis van de Heer mooier te maken.' Deze uitdrukking komt op nog één andere plaats in de Schrift voor, in Jesaja. En het is heel goed mogelijk, ik zou zeggen waarschijnlijk, dat Ezra aan Jesaja denkt wanneer hij deze ongebruikelijke uitdrukking gebruikt: Jesaja 60 en vers 7.

Deze passage gaat erover hoe God de heidenen ertoe zal brengen om samen met de Joden te aanbidden. En de uiteindelijke vervulling ervan ligt in het tijdperk van het nieuwe verbond, onze eigen tijd. Maar misschien heeft Ezra het feit dat deze heidense koning deze voorzieningen voor hem trof, gezien als een soort vervulling van deze voorspelling. In hoofdstuk 60 van Jesaja, vers 3, staat bijvoorbeeld:

> En heidenvolken zullen naar uw licht gaan en koningen naar de glans van uw dageraad.
>
> JESAJA 60:3

Koningen zullen erdoor worden geraakt. Heidense koningen zullen worden geraakt door het licht van Gods heerlijkheid onder de Joden.

En in deze passage, in vers 7, staat:

> Alle schapen van Kedar zullen voor u bijeengebracht worden, de rammen van Nebajoth staan u ten dienste; ze zullen als een welgevallig offer komen op Mijn altaar en Ik zal aan Mijn luisterrijk huis aanzien geven.
>
> JESAJA 60:7

Aan ‘verheerlijken’ en ‘verfraaien’ ligt hier hetzelfde grondwoord ten grondslag. Hij zegt: ‘Ik zal Mijn huis verfraaien’, of: ‘Mijn huis verheerlijken’. God zal Zijn huis verheerlijken door de offers die de heidenen brengen. Dat is wat Jesaja zegt.

Zoals ik al zei, geloof ik dat de profetie van Jesaja haar uiteindelijke vervulling in de gemeente vindt. Gods huis is vandaag het lichaam van Christus.

> Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?
>
> 1 KORINTHE 6:19

Het is een huis waaraan grotendeels door heidenen wordt bijgedragen. Wij zijn de levende stenen waaruit dit huis bestaat, en zelfs onze dienst en onze gaven enzovoort aan God bouwen dit huis op en dienen om geestelijke offers te brengen enzovoort. Ik geloof dat de woorden van Jesaja een geestelijke vervulling hebben. Maar wanneer de Joden en hun profeten spraken over de terugkeer van de ballingen uit Babel, zagen ze die als een voorafbeelding van het messiaanse tijdperk. Dat geldt ook wanneer ze over de uittocht spraken.

15

Uittocht en terugkeer als beeld van verlossing

Er waren twee momenten in de geschiedenis van Israël waarop God hen langere tijd buiten hun eigen beloofde land liet verblijven en hen daarna op een enigszins wonderbaarlijke manier terugbracht. Een van die momenten was natuurlijk toen ze al die jaren in Egypte doorbrachten. God had Abraham, Izak en Jakob in het beloofde land laten wonen, maar ze trokken naar Egypte, en het volk was honderden jaren van het land gescheiden. Vervolgens bracht God hen bij de uittocht op wonderbaarlijke wijze terug naar hun land en vestigde hen daar.

Veel later werden ze weggevoerd naar Babel, en ze werden tegen hun wil bij hun land vandaan gehouden. Maar God liet op wonderbaarlijke wijze Kores opstaan en gaf hem en Arthahsasta in het hart om besluiten uit te vaardigen waardoor mensen naar hun land konden terugkeren en de tempel konden herbouwen. God heeft de Joden dus tweemaal vanuit heidense landen naar hun land teruggebracht. De uittocht en de terugkeer van de ballingen uit Babel waren daarna voor altijd in het Joodse denken een zinnebeeld van het messiaanse tijdperk. Dat waren ze tenminste voor de profeten, want Jesaja en Jeremia en Ezechiël en andere profeten verwijzen hiernaar.

Ze voorspellen de terugkeer van de ballingen uit Babel, want ze hebben die zelf niet meer meegemaakt. In dezelfde passages waarin ze deze terugkeer voorspellen, gaan ze verder en spreken ze over hoe de Messias zal regeren. Ze laten deze passages over de terugkeer van de ballingen overgaan in passages over het messiaanse Koninkrijk. Ze zien de terugkeer van de ballingen uit Babel, de bevrijding, het behoud van Israël uit Babel, zoals ze ook de uittocht zagen, het behoud van Israël uit Egypte. Beide zijn voorafbeeldingen en schaduwbeelden van het behoud van Gods volk uit de zonde door de Messias.

Ezra lijkt de gunstige houding van Arthahsasta en zijn vrijgevigheid dus te zien als een vervulling van Jesaja 60, vers 7. Hij schenkt al die grote, overvloedige rijkdom en geschenken om het huis van de HEERE in Jeruzalem te verfraaien. In dat vers in Jesaja staat die bijzondere formulering op de enige andere plaats waar die voorkomt. Jesaja schreef natuurlijk aanzienlijk eerder dan de tijd van Ezra, ongeveer 300 jaar eerder.

16

De families die met Ezra terugkeren

Nu staat er aan het einde van vers 28:

Zo kreeg ik moed, omdat de hand van de Heer, mijn God, op mij rustte, en ik verzamelde leiders van Israël om met me mee te gaan.

In hoofdstuk 8 noemt hij de families die met hem meegingen. Er staat:

> Dit zijn hun familiehoofden, met hun geslachtsregister, van hen die met mij uit Babel wegtrokken tijdens het koningschap van koning Arthahsasta. Van de nakomelingen van Pinehas: Gersom; van de nakomelingen van Ithamar: Daniël; van de nakomelingen van David: Hattus,
>
> EZRA 8:1-2

Pinehas en Ithamar waren de twee takken van het priesterlijke geslacht nadat Nadab en Abihu waren gestorven bij dat voorval op de eerste dag dat de tabernakel in gebruik werd genomen. In Leviticus hoofdstuk 10 waren er vier zonen van Aäron. Twee van hen werden die dag omgebracht vanwege hun heiligschennende gedrag. De overige priesters die daarna ooit nog zouden komen, zouden vervolgens uit de geslachten van Pinehas en Ithamar voortkomen. We hebben dus enkelen uit die twee takken, en dan ook nog uit David.

We nemen aan dat hiermee koning David wordt bedoeld, maar hij was geen priester. Toch lijkt het er bijna op dat iemand uit zijn geslacht ook tot het priesterschap wordt gerekend, om redenen die misschien niet gemakkelijk te begrijpen zijn. Maar we weten wel dat David een man was wiens leven beslist buiten de kaders van de Joodse orthodoxie viel. Hij at de toonbroden. Alleen priesters mochten dat doen. David mocht dat niet doen, maar hij at de toonbroden, en dat werd als aanvaardbaar beschouwd.

Hij is degene die de ark naar Jeruzalem bracht. Het leek wel alsof hij bijna de status van een priester kreeg. Niet helemaal. Hoe dan ook, David heeft een nakomeling die tot deze priesterlijke leiding lijkt te behoren.

> van de nakomelingen van Sechanja; van de nakomelingen van Paros: Zacharja, en met hem werden er wat de mannen betreft honderdvijftig in het geslachtsregister ingeschreven; van de nakomelingen van Pahat-Moab: Eljehoënai, de zoon van Zerahja, en met hem tweehonderd mannen;
>
> EZRA 8:3-4

Het gaat natuurlijk verder met al die verschillende namen. Het zal voor ons niet belangrijk zijn om die namen te onthouden of te kennen. Het is gewoon een lijst, en die vermeldt het aantal personen in elke groep. In vers 5, 300 mannen; in vers 6, 50 mannen; in vers 7, 70 mannen; vers 8, 80 mannen; vers 9, 218 mannen; vers 10, 160 mannen. In vers 11 staat er 28 mannen; 110 mannen in vers 12; 60 mannen in vers 13; en 70 mannen in vers 14, samen met al die verschillende familiehoofden.

Dit zijn dus alleen de mannen, dus er waren waarschijnlijk evenveel vrouwen. Omdat dit niet allemaal ongetrouwde mensen zullen zijn geweest, hadden ze waarschijnlijk ook kinderen bij zich. Daarom denkt men dat het totale aantal mensen dat met hem terugging, als je vrouwen en kinderen meetelt, misschien tegen de 5.000 lag. Dat is een behoorlijk groot gezelschap, maar lang niet zo groot als het gezelschap dat met Zerubbabel terugging. Zerubbabel nam 50.000 mensen mee terug. Deze groep is dus maar een tiende zo groot als de groep die eerder met Zerubbabel terugging. Vers 15 vertelt nu over enkele anderen die met hem meegingen. In wezen gingen er 38 Levitische families met hem mee. In vers 15 staat:

17

Levieten en tempeldienaren voor de reis

> Ik bracht hen bijeen bij de rivier die naar Ahava stroomt, en wij sloegen daar voor drie dagen ons kamp op. Ik lette op het volk en de priesters, maar van de Levieten trof ik er daar geen aan.
>
> EZRA 8:15

Deze rivier is niet echt een rivier, maar waarschijnlijk een kanaal. Er waren veel kanalen die water vervoerden tussen de Eufraat en verschillende bewoonde gebieden. De rivier de Kebar, waar Ezechiël zijn visioenen zag, was waarschijnlijk een van die kanalen. Geleerden denken dat Ahava een van die kanalen was die van de Eufraat aftakten.

En hij zegt:

Ik verzamelde die mensen daar en we kampeerden er drie dagen. En ik keek wie er onder het volk en de priesters waren, maar ik vond er geen Levieten.

Geen van de zonen van Levi was daar. Vreemd genoeg waren er wel priesters, maar we hebben het hier over de lagere geestelijkheid. We hebben het over de Levieten die geen priesters waren. Er waren mensen die geen Levieten waren. Er waren andere stammen, maar om de een of andere reden waren er geen Levieten in de groep, en hij kon niet zonder Levieten teruggaan.

Dus hij zegt:

> Toen stuurde ik Eliëzer, Ariël, Semaja, Elnathan, Jarib, Elnathan, Nathan, Zacharja en Mesullam, familiehoofden, en Jojarib en Elnathan, die inzicht hadden,
>
> EZRA 8:16

Nog een Elnathan.

Blijkbaar nog een Elnathan. Een heleboel Elnathans in deze groep.

> en ik gaf hun een bevel voor Iddo, het hoofd in de plaats Casifja. Ik legde hun woorden in de mond om te spreken tot Iddo, zijn broeder en de tempeldienaren in de plaats Casifja met het verzoek ons dienaren voor het huis van onze God te brengen.
>
> EZRA 8:17

Niemand weet waar Casifia lag, maar blijkbaar was het een plaats waar hij veel Levieten verwachtte te vinden. Misschien was het een soort Levietenstad in de ballingschap.

> En zij brachten ons, omdat de goede hand van onze God over ons was, een verstandig man, uit de nakomelingen van Machli, de zoon van Levi, de zoon van Israël, namelijk Serebja, met zijn zonen en zijn broers: achttien man; en Hasabja en met hem Jesaja, uit de nakomelingen van Merari, met zijn broers en hun zonen: twintig man;
>
> EZRA 8:18-19

Ook de Nethinim, van wie ik al zei dat het Gibeonieten waren. Zij hadden behoord tot dat Kanaänitische volk dat die overeenkomst had gesloten door Jozua te misleiden. Zij waren de Nethinim en waren trouwe dienaren in Israël geworden. Houthakken en waterdragen, dat was het werk dat ze deden. Er staat:

> en van de tempeldienaren, die David en de vorsten aan de Levieten hadden gegeven voor de dienst: tweehonderdtwintig tempeldienaren; zij werden allen met name aangewezen.
>
> EZRA 8:20

18

Vasten en vertrouwen op Gods bescherming

> Toen riep ik daar bij de rivier Ahava een vasten uit, om ons te verootmoedigen voor het aangezicht van onze God en om Hem om een voorspoedige reis te verzoeken voor ons, voor onze kleine kinderen en voor al onze bezittingen, want ik schaamde mij ervoor om van de koning een leger en ruiters te vragen om ons te helpen tegen de vijand onderweg. We hadden immers tegen de koning gezegd: De hand van onze God is ten goede over al wie Hem zoeken, maar Zijn kracht en Zijn toorn is over al wie Hem verlaten. Wij vastten en verzochten onze God hierom, en Hij liet Zich door ons verbidden.
>
> EZRA 8:21-23

Dit is bijna grappig. Als je met tonnen goud en tonnen zilver een afstand van 900 mijl aflegt, moet je normaal gesproken uitkijken voor plunderende, nomadische bedoeïenen, dieven en rovers enzovoort. Voor zo'n gezelschap moet je een militair escorte hebben. Nehemia vroeg koning Arthahsasta daar ook om toen hij van Perzië naar Jeruzalem ging, en hij kreeg zo'n militair escorte. Daar lezen we over in Nehemia hoofdstuk 2, vers 7 tot en met 9.

Maar Ezra voelde zich er niet prettig bij om dat te vragen. Niet omdat hij dacht dat zijn verzoek niet zou worden ingewilligd. De koning had tot dan toe al zijn verzoeken ingewilligd. Om een militair escorte vragen zou eigenlijk een redelijk verzoek zijn, zodat het geld dat de koning had gegeven niet gestolen zou worden. Maar de reden waarom Ezra het niet wilde vragen, was niet dat hij dacht dat hij te veel vroeg. Het was omdat hij dacht dat het in tegenspraak zou zijn met wat hij zo vol overtuiging over God had gezegd. Hij had tegenover de koning geroemd dat zijn God voor Zijn volk zorgt. En hij leek te denken: ‘Als ik dat zeg en vervolgens om Perzische soldaten vraag om ons te beschermen, hoe consequent zal dat dan overkomen?’

Dus hij zei: ‘Ik heb in God geroemd, en we gaan gewoon op God vertrouwen en de koning van Perzië laten zien dat God inderdaad voor ons zorgt. We zullen op deze lange reis onbeschermd zijn, terwijl we tonnen zilver en goud bij ons hebben. En toch gaan we vasten en bidden dat God ons zal beschermen.’ En dat deed Hij. Er staat:

> Toen riep ik daar bij de rivier Ahava een vasten uit, om ons te verootmoedigen voor het aangezicht van onze God en om Hem om een voorspoedige reis te verzoeken voor ons, voor onze kleine kinderen en voor al onze bezittingen, want ik schaamde mij ervoor om van de koning een leger en ruiters te vragen om ons te helpen tegen de vijand onderweg. We hadden immers tegen de koning gezegd: De hand van onze God is ten goede over al wie Hem zoeken, maar Zijn kracht en Zijn toorn is over al wie Hem verlaten. Wij vastten en verzochten onze God hierom, en Hij liet Zich door ons verbidden.
>
> EZRA 8:21-23

Dat staat in vers 23. Het staat ook in vers 31, waar staat:

> Vervolgens braken wij op van de rivier Ahava op de twaalfde van de eerste maand om naar Jeruzalem te gaan, en de hand van onze God was over ons en Hij redde ons uit de hand van de vijand en van de struikrover op de weg.
>
> EZRA 8:31

Dat betekent niet dat ze daar nooit mee te maken hebben gehad. Dat kan best. Er kunnen groepen zijn geweest die geprobeerd hebben hen in een hinderlaag te lokken, of vijanden die hen aanvielen. Maar God heeft hen uit hun handen gered, net zoals Hij Israël redde toen ze uit Egypte kwamen. Ze hadden geen militair escorte, en ze werden zelfs door de Amalekieten aangevallen, maar God redde hen uit hun handen. We weten dus eigenlijk niet of er mensen waren die hen aanvielen maar hen niet konden verslaan, of dat God eenvoudig voorkwam dat ze zulke tegenstand tegenkwamen.

Maar ze zagen in dat dit het antwoord op hun gebed was. Zo moest je het beslist wel zien, want met hun vrouwen en kinderen en hun rijkdommen enzovoort zouden ze een heel aantrekkelijk doelwit voor rovers zijn. Voor een grote groep nomadische stamleden zou het niet moeilijk zijn om hen te overvallen en te beroven.

19

De tempelschatten zorgvuldig toevertrouwd

Vers 24:

> Ik zonderde van de leiders van de priesters er twaalf af: Serebja en Hasabja, en met hen tien van hun broers. Ik woog voor hen het zilver af, het goud en de voorwerpen, het hefoffer voor het huis van onze God, dat de koning, zijn raadslieden, zijn vorsten en heel Israël dat zich daar bevond, hadden gebracht. Ik woog zeshonderdvijftig talent zilver af en stelde hun die ter hand, honderd talent aan zilveren voorwerpen en honderd talent aan goud;
>
> EZRA 8:24-26

Dat is vijfentwintig ton. Vijfentwintig ton zilver. Ik weet niet wat de zilverprijs vandaag is, maar ik durf te wedden dat het zoiets als dertig dollar per ounce is. Hoeveel is het, vierenveertig? Ja, het blijft maar stijgen. Ik heb zelfs gehoord dat goud vandaag op zo'n achttienhonderd staat. Ongelooflijk. Dat is een goed teken voor mensen die goud bezitten, een slecht teken voor vrijwel alle anderen. De economie staat er slecht voor. Maar bedenk dat je dan in ounces rekent, terwijl het hier om tonnen gaat. Tonnen zilver. Vijfentwintig ton zilver. En honderd talenten — dat is drie en een kwart ton goud — plus gouden schalen en zilveren voorwerpen en dat soort dingen. Die werden aan de priesters toevertrouwd om ze tijdens de reis veilig te bewaren.

In vers 28:

> Ik zei tegen hen: U bent heilig voor de HEERE en deze voorwerpen zijn heilig; en het zilver en het goud zijn een vrijwillige gave voor de HEERE, de God van uw vaderen.
>
> EZRA 8:28

Dat wil zeggen, de priesters en de voorwerpen zijn aan de Heere gewijd. Daarom is het passend dat heilige mannen de heilige voorwerpen dragen. Maar met al dat geld kunnen ze zich maar beter heilig gedragen. Er staat:

> en het zilver en het goud zijn een vrijwillige gave voor de HEERE, de God van uw vaderen. Bewaak en bewaar het tot u het afweegt in de tegenwoordigheid van de leiders van de priesters en de Levieten en de hoofden van de families van Israël in Jeruzalem, in de voorraadkamers van het huis van de HEERE.
>
> EZRA 8:28-29

Hij zegt dus: ‘Ik weet hoeveel dit allemaal weegt, en jullie gaan het ook wegen wanneer we aan de andere kant aankomen. Zorg er dus voor dat er onderweg nergens iets van verdwijnt.’

20

Aankomst, overdracht en offers in Jeruzalem

> De priesters en de Levieten namen het gewicht van het zilver en het goud en de voorwerpen aan om het naar Jeruzalem te brengen, naar het huis van onze God. Vervolgens braken wij op van de rivier Ahava op de twaalfde van de eerste maand om naar Jeruzalem te gaan, en de hand van onze God was over ons en Hij redde ons uit de hand van de vijand en van de struikrover op de weg. Wij kwamen in Jeruzalem en wij bleven daar drie dagen.
>
> EZRA 8:30-32

Waarschijnlijk rustten ze gewoon drie dagen uit van hun reis voordat ze aan het werk gingen waarvoor ze gekomen waren.

> Op de vierde dag werden in het huis van onze God het zilver, het goud en de voorwerpen afgewogen voor Meremoth, de zoon van Uria, de priester, en bij hem Eleazar, de zoon van Pinehas, en bij hen Jozabad, de zoon van Jesua, en Noadja, de zoon van Binnuï, de Levieten, overeenkomstig het getal en in overeenstemming met het gewicht van het geheel; het hele gewicht werd op hetzelfde moment opgeschreven. Zij die uit de gevangenschap waren teruggekomen, de ballingen, offerden brandoffers voor de God van Israël: twaalf jonge stieren voor heel Israël, zesennegentig rammen, zevenenzeventig lammeren, twaalf geitenbokken als zondoffer; alles als brandoffer voor de HEERE. Vervolgens gaven zij de wetten van de koning aan de stadhouders van de koning en de landvoogden van het gebied aan deze zijde van de rivier, en die verleenden hun steun aan het volk en het huis van God.
>
> EZRA 8:33-36

De satrapen waren de Perzische gouverneurs over Perzische provincies.

Dit zijn in wezen de bijzonderheden van Ezra's reis. In de twee overgebleven hoofdstukken van dit boek zullen we zien hoe hij omging met overtredingen van de wet, in één opmerkelijk geval dat wordt beschreven. We moeten waarschijnlijk aannemen dat er ook andere soorten overtredingen waren die hij op een vergelijkbare manier aanpakte, en dit wordt misschien als een voorbeeld daarvan gegeven. We zullen de andere hoofdstukken behandelen wanneer we terugkomen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Ezra 7:1-6
- Mattheüs 23:23
- Ezra 7:6
- Ezra 7:9
- Ezra 7:28
- Ezra 8:18
- Ezra 8:22
- Ezra 8:31
- Nehemia 2:8
- Spreuken 21:1
- Ezra 7:7
- Ezra 7:8
- Ezra 7:9-10
- Psalmen 1:2
- Jakobus 1:22
- Lukas 12:48
- Johannes 13:17
- Lukas 6:46
- Ezra 7:10
- Ezra 7:11
- Ezra 7:12-14
- Ezra 7:15-19
- Ezra 7:20-21
- Ezra 7:22
- Ezra 7:23-24
- Ezra 7:25
- Ezra 7:26
- Ezra 7:27
- Jesaja 60:3
- Jesaja 60:7

- 1 Korinthe 6:19
- Ezra 8:1-2
- Ezra 8:3-4
- Ezra 8:15
- Ezra 8:16
- Ezra 8:17
- Ezra 8:18-19
- Ezra 8:20
- Ezra 8:21-23
- Ezra 8:24-26
- Ezra 8:28
- Ezra 8:28-29
- Ezra 8:30-32
- Ezra 8:33-36

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.